

Sygn. akt IV U 86/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2013r. w S.

odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 grudnia 2012 r. (Nr (...))

w sprawie L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje L. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 września 2012 r. na stałe.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.12.2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni L. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30.11.2012 roku nie stwierdziła u L. K. (1) niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W związku z tym organ rentowy przyjął, że wnioskodawczyni nie spełnia warunku określonego w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona L. K. (2), która wносиła o jej zmianę twierdząc, że ma stwierdzoną chorobę zawodową tj. obustronny zespół cieśni nadgarstka i w dacie stwierdzenia choroby zawodowej pozostawała w stosunku pracy. Obecnie z powodu dolegliwości związanych z chorobą nie jest w stanie wykonywać pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona L. K. (2) urodzona (...) z zawodu kosmetyczka, złożyła w dniu 19.09.2012 roku wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Do wniosku została dołączona decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej wydana w dniu 05.01.2012 roku przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S., stwierdzono mianowicie u niej przewlekłe zapalenie ścięgna i jego pochewki, które to schorzenie zostało wywołane sposobem wykonywania pracy. W toku postępowania orzeczniczego Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u L. K. obustronny zespół cieśni nadgarstka bez istotnych zaburzeń funkcjonalnych, stan po operacji zespołu cieśni nadgarstka prawego w lutym 2011 roku, przebytą operację kciuka zatrzasującego lewego w 2009 roku, zmiany zwyrodnieniowe rąk zwłaszcza ręki prawej bez istotnego upośledzenia funkcji chwytnej. W ocenie Komisji Lekarskiej ZUS nie jest ona niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową (akta lekarskie). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 07.12.2012 roku (k. 20 a.r.).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza ortopedy – traumatologa, który po przebadaniu wnioskodawczyni oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z jej dotychczasowego leczenia zdiagnozował u niej następujące schorzenia: chorobę zawodową – obustronny zespół cieśni nadgarstka, zapalenie ścięgien i pochewek mięśni zginaczy palców obu rąk, stan po operacji zespołu cieśni nadgarstka ręki prawej, zapalenie pochewek ścięgniowych mięśni zginaczy palców obu rąk oraz zatrzaskiwanie palców II – IV ręki prawej (k. 8 a.s.). W ocenie biegłego schorzenia te powodują częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej w związku z chorobą zawodową o charakterze trwałym od dnia 04.01.2012 roku. W uzasadnieniu opinii biegły twierdził, iż wykonywanie przez 43 lata pracy w zawodzie kosmetyczki spowodowało przeciążenie stawów palców obu rąk a także mięśni zginaczy palców stawów nadgarstkowych oraz przeciążenie stawów kończyn górnych i pleców. W badaniu klinicznym są widoczne zniekształcenia zwyrodnieniowe stawów międzypaliczkowych palców obu rąk. Biegły podkreślił, iż ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą i gabinet kosmetyczny do czasu zabiegu operacyjnego w 2011 roku. W uzupełniającej opinii podtrzymał swoje stanowisko.

Pozwany organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego i jednocześnie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego lekarza tej samej specjalności (k. 31 i 32 a.s.). Pozwany posiłkując się stanowiskiem Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS argumentował, iż orzeczenie choroby zawodowej zostało przyznane już po przejściu na emeryturę i dlatego też nie można stwierdzić, że utraciła zdolność do wykonywania pracy będąc na emeryturze. Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego organu rentowego uznając, iż powołana argumentacja nie daje podstawy do przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego ortopedy.

W ocenie Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłego lekarza ortopedy jest miarodajnym i obiektywnym dowodem opisującym stan zdrowia ubezpieczonej w związku ze stwierdzonymi chorobami zawodowymi, które zostały opisane w dwóch decyzjach Państwowego Inspektora Sanitarnego. Sąd uznał, że uzasadnienie opinii jednoznacznie wskazuje, że schorzenia, które stwierdzono u L. K. pozostają w ścisłym związku z rodzajem pracy, którą wykonywała przez 43 lata jako kosmetyczka. Są to bowiem typowe naruszenia sprawności organizmu związane z czynnościami, które wykonywała ubezpieczona w tym zawodzie. Okoliczność, iż decyzje o stwierdzeniu choroby zawodowej wydane zostały po przejściu na emeryturę L. K. nie ma znaczenia prawnego dla oceny niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Przepisy ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych nie uzależniają przyznania prawa do renty w związku z chorobą zawodową od wykonywania pracy zarobkowej. Nie ma zatem przeszkód prawnych aby ubezpieczona nabyła prawo do renty w związku z chorobą zawodową będąc na emeryturze.

Konkludując Sąd Okręgowy przyjął, iż w dacie złożenia wniosku o rentę w związku z chorobą zawodową L. K. (2) spełniła przesłanki określone w art. 6 ust. 1 pkt. 6 cytowanej wyżej ustawy z dnia 30.10.2002 roku i niezdolność ta ma charakter trwały.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.